

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **Ing. J. U.**, zastoupený JUDr. Janem Klailem, advokátem se sídlem Lukavická 22, Plzeň, proti žalovanému: **Velitelství vzdušných sil**, se sídlem Vítězné náměstí 1500/5, Praha 6, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2019, č. j. MO 201777/2019-3031, o návrhu Krajského soudu v Brně na přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu podle § 9 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů

### t a k t o :

Návrh Krajského soudu v Brně na přikázání věci sp. zn. 31 Ad 16/2019 Krajskému soudu v Ostravě **se z a m í t á .**

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2019, č. j. MO 201777/2019-3031 (dále jen „napadené rozhodnutí“) a výroku II. jemu předcházejícího rozhodnutí Velitele vojenského útvaru 2427 Sedlec, Vícenice u Náměště nad Oslavou (dále jen „prvostupňový správní orgán“) ze dne 24. 1. 2019, č. j. MO 27569/2019-2427 (dále jen „prvostupňové správní rozhodnutí“).

[2] Krajský soud v Brně podal dne 1. 10. 2019 Nejvyššímu správnímu soudu návrh na postup podle § 9 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Navrhuje, aby věc byla z důvodu vhodnosti přikázána Krajskému soudu v Ostravě. Z napadeného rozhodnutí totiž vyplývá, že ve věci již opakovaně rozhodoval Krajský soud v Ostravě; poprvé 27. 5. 2010, naposledy rozsudkem ze dne 10. 7. 2015, č. j. 22 Ad 20/2014 - 69, přičemž nyní napadené rozhodnutí žalovaného má na právní závěry vyslovené v tomto rozsudku navazovat. Krajský soud v Brně má proto za to, že jsou naplněny důvody pro delegaci vhodnou, neboť je v zájmu účastníků řízení, aby spornou věc projednal a rozhodl soud, který ve věci již opakovaně rozhodoval z pozice zákonného soudce.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření k předmětnému návrhu uvedl, že s ním souhlasí a je názoru, že je v zájmu účastníků řízení, aby spornou věc projednal a rozhodl Krajský soud v Ostravě.

[4] Žalobce naopak s návrhem Krajského soudu v Brně nesouhlasí. Krajský soud v Ostravě se v předchozích případech vůbec nezabýval meritem věci ani nevyslovil právní názor týkající se stěžejních otázek. V souvisejících věcech vedených u jiných senátů Krajského soudu v Brně jsou již činěny některé procesní úkony (např. výzva k zaplacení soudního poplatku ve věci sp. zn. 29 Ad 8/2019) a v případě nařízení ústního jednání je žalobci dostupnější Krajský soud v Brně nežli v Ostravě.

[5] Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. může Nejvyšší správní soud „*věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné*“. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomu v usnesení ze dne 22. 4. 2004, č. j. Nad 138/2003 - 26, č. 305/2004 Sb. NSS, uvedl, že tento postup představuje výjimku z ústavní zásady zákonného soudu a soudce a rovněž ze zásady trvání místní příslušnosti (*perpetuatio fori*), pročež je třeba k delegaci vhodné přistupovat pouze v ojedinělých a odůvodněných případech.

[6] Nejvyšší správní soud proto posuzoval, zda jsou v projednávané věci splněny podmínky pro tento výjimečný postup. Z předloženého spisového materiálu sice vyplývá, že ve věci žádosti žalobce o doplacení platu byla vydána již řada správních rozhodnutí a dvě rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, tyto skutečnosti však bez dalšího nejsou dostatečným důvodem, aby Nejvyšší správní soud návrhu na delegaci vyhověl. Není totiž vůbec jisté, že by v případě přikázání věci Krajskému soudu v Ostravě žalobu projednal a věc rozhodl dle rozvrhu práce pro rok 2019 senát ve stejném složení jako v předcházejících řízeních. Navíc, pokud byl v předchozích rozsudcích vysloven závazný právní názor, který měl být žalovaným respektován, musí jeho dodržení hodnotit kterýkoliv soud rozhodující v navazujícím soudním řízení. Jiné skutečnosti, které by mohly vést k postupu podle § 9 odst. 2 s. ř. s., pak Krajský soud v Brně ve svém návrhu nezmínil a ani nejsou patrné ze spisového materiálu. V návaznosti na argumentaci vyslovenou ve shora uvedeném rozhodnutí rozšířeného senátu proto dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v projednávané věci nejsou splněny podmínky odůvodňující přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu.

[7] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. platí, že k řízení o žalobě je místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který vydal rozhodnutí v prvním stupni. V projednávané věci rozhodl v prvním stupni Velitel vojenského útvaru 2427 Sedlec, Vícenice u Náměstě nad Oslavou, tedy orgán se sídlem v obvodu příslušnosti Krajského soudu v Brně. Návrhu Krajského soudu v Brně, aby věc byla postoupena k rozhodnutí Krajskému soudu v Ostravě, proto Nejvyšší správní soud nevyhověl.

pokračování

[8] Nejvyšší správní soud závěrem poznamenává, že totožným způsobem již rozhodl v obdobných věcech usneseními ze dne 3. 10. 2019, č. j. Nad 163/2019 - 54, a ze dne 3. 10. 2019, č. j. Nad 164/2019 - 55.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. října 2019

JUDr. Miluše Došková  
předsedkyně senátu